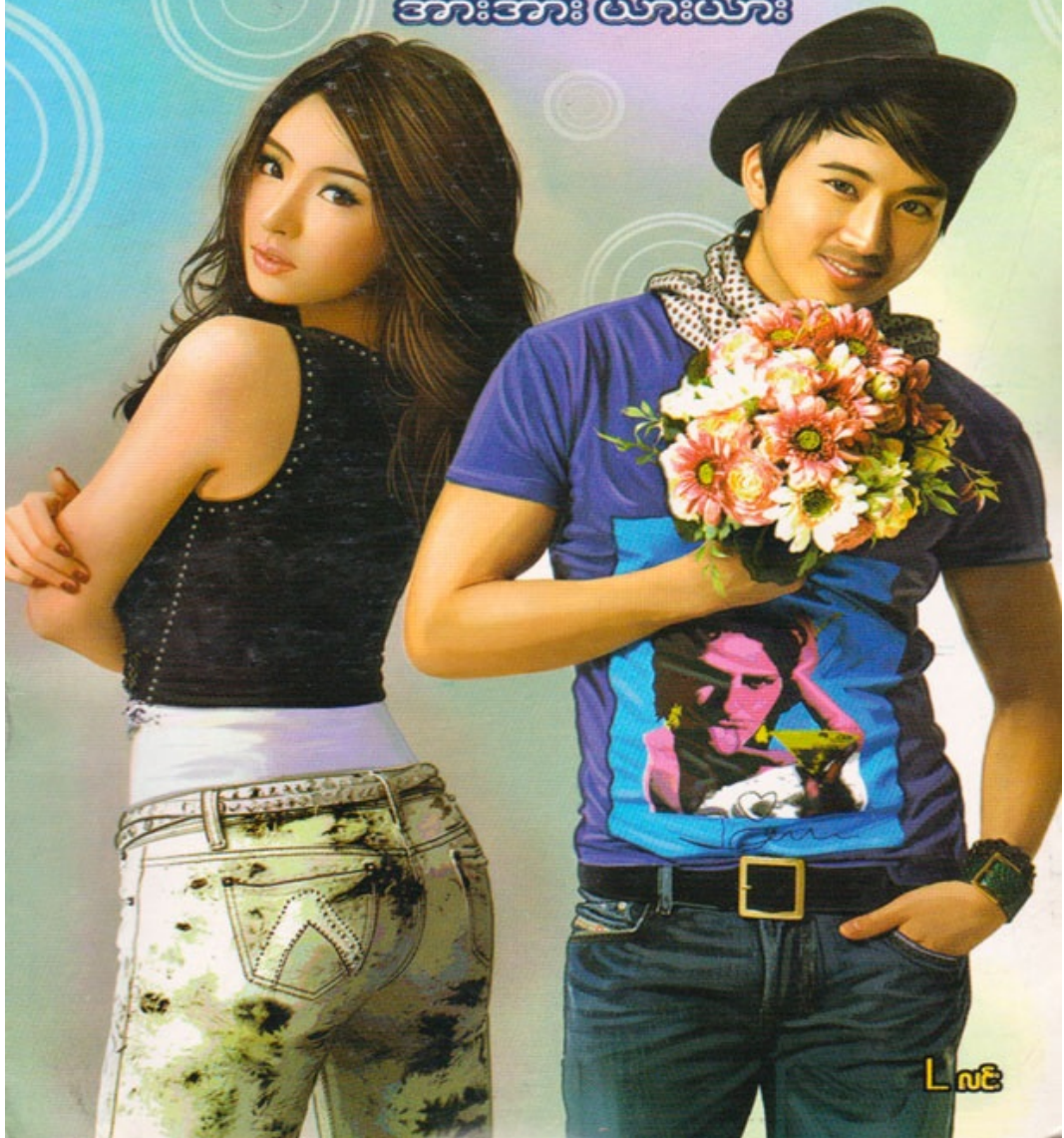




မုဗ္ဗင်္ဒနာငါးဆယ်

အားအား ယားယား



LINE

ဦး ရွှင်မောင်

နာမည်ကလည်း ရွှင်တယ်၊ လူကလည်းပဲ .. အဲ .. ရွှင်ပါတယ်လေ ..။
အသက်အရွယ်နဲ့ မလိုက်အောင်ကို ဖျတ်လတ်လွန်း၊ သွက်လက်လွန်းလို
ခက်နေတာ ...။ သူ့ မှာပြောစရာဆိုလို့ တစ်ခုပဲရှိတယ် .. ဘာလဲဆိုတော့
အပေါက်ဆိုးတာ။

ဘယ်လိုအပေါက်ဆိုးမှန်းကို မသိပါဘူး။

ဒါကြောင့် ရပ်ကွက်ထဲက လူတွေကပြောကြတာ... သူ့ ပါးစပ်က
အမြောက်နဲ့တူတယ်တဲ့။ ဟိုးအေးကနေလည်း လှမ်းပြီးထုတာပဲ။

သူတစ်ပါးနားဝင်ချို့အောင်မပြောတတ်တဲ့အပြင်ဟုတ်တိုင်း
မှန်ရာတွေပဲလျှောက်, လျှောက် ပြောလွန်းလို့ ရန်ဖြစ်ရတာ လည်း ခဏခဏ ..

ဒီလို.. ဒီလို ဂုဏ်ပုဒ်တွေနဲ့ ပြည့်စုံလွန်းတဲ့လူကြီးကို ဒီနေ့ ဒီရက်ထိ
ပေါင်းနိုင်သေးတဲ့ ဒေါ်အဓိကကို ဆုတစ်ဆုတော့ပေးသင့်ပါသည်။ ကမ္ဘာ
သည်းအခံနိုင်ဆုံး လူသား ဆုလေ ..

ဦးရွှင်မောင် မှာ မိန်းမချောချော ရှိယုံတင်မကဘူး .. အရမ်းလန်းပြီး
အရမ်းလှတဲ့ သမီးနှစ်ယောက်လည်းရှိပါသေးတယ်။

ကိုရီးယား မင်းသမီးလေးတွေနဲ့ နင်လားငါလား ယှဉ်လို့ ရတဲ့
ရုပ်ရည်ကလေးတွေ ကိုယ်စီရှိကြပါတယ်။

သူတို့ လေးတွေကိုတွေ့ ရင် ကောင်လေးတွေ ခမျာ

အကြောအားလုံးထုံသွားကြရော ..

သူတို့ မို့ တစ်ချက်လောက် စိုက်ကြည့်လိုက်ရင်ဒုက္ခတွေရောက်လို့ ...

ရင်ဘက်ချင်း နီးအောင် ကြိုးစားချင်သူတွေချည်းပဲ. .။

ဂုမ္ဘာဏ်တစ်ထောင်အားနဲ့ စောင့်နေတဲ့ ..ဦးရွှင်မောင် ကြောင့် အဲဒီ ပန်းကလေးနှစ်ပွင့် ဘေးမသီရန်မခ ရှိနေဆဲပါ။

တိုးအမရာ နဲ့ ကိုးအမရာ လို့ ခေါ်တဲ့ကောင်မလေးနှစ်ယောက်ကို ကောင်လေးတွေ ပြောကြတာက ဘီလူးအိမ်ထဲက မင်းသမီးလေး တွေပါတဲ့ ..

သူ့ သမီးနှစ်ယောက်ကို သဘောကျတဲ့အထဲမှာ ဗိုလ်တောက်လို ခေါ်တဲ့ ကျွန်တော်လည်း ထိပ်ဆုံးကပါတယ်ခင်ဗျ .. နည်းနည်းတော့ လောဘကြီးသွားသလားမသိပါဘူး။

ကမ္ဘာကျော်အောင်လှတဲ့ ဂန္ထဝင်မြောက်အလှတွေကြောင့် ရွေးရခက်နေလို့ ပါ။

နှစ်ယောက်စလုံးတော့ မဖြစ်နိုင်ဘူးလေ (ဟဲဟဲ .. ရရင်တော့ လိုချင်တာပေါ့) သူတို့ အဖေ ကိုတော့ ကြောက်တယ်ခင်ဗျ ...

ယောက္ခမထီး တော်ဖို့ အရေးသေအောင် ကြောက်ပါတယ်ဆို .. ကျွန်တော်ပြောတာ ခင်များတို့ မယုံဘူး မဟုတ်လား .. ကဲ ဦးရွှင်မောင် အကြောင်း အကုန်အစင်ဖောက်သည်ချပြီဗျာ။

လူတစ်ရာမှာ တစ်ရာလုံးက ကျွန်တော်ပြောတာ နည်းသေးတယ်လို့ ပြောကြမှာ သေချာပါတယ်။

သမီးတွေ အရွယ်ရောက်နေပြီဆိုပေမယ့် .. သူကိုယ်တိုင် ဈေးခြင်း
ဆွဲပြီး ဈေးဝယ်တတ်တဲ့ ဦးရွှင်မောင် ..

မနက် ခုနစ်နာရီဆို ဈေးခြင်းကြီး ဆွဲပြီး ပုဆိုး တိုတိုဝတ်ထားတဲ့
ဦးရွှင်မောင်ရဲ့ပုံစံကို မျက်စိထဲမှာ မြင်ယောင်ကြည့်ကြပါကုန်။

ဦးရွှင်မောင်ကိုတွေ့ လို့ ပါးစပ်ဆော့ပြီး သွားနှုတ်ဆက်မိတဲ့သူဟာ
ဒီနေ့ အဖို့ တော့ စားမဝင် အိပ်မပျော် ဖြစ်တော့မှာ သေချာနေပြီ။

(ဆတ်ဆော့ပြီး သွားနှုတ်ဆက်တာကိုး)

ကိုရွှင်မောင် သမီးတွေကို ဈေးမလွှတ်ဘူးလားဗျ

အဲဒီ မှာ ဦးရွှင်မောင်က ဘာပြန်ပြောတယ်ထင်လဲ။

မလွှတ်ပေါင်ဗျာ၊ ကျုပ်သမီးတွေ ပင်ပန်းနေမှာစိုးလို့ ...

ခင်ဗျားသားတွေ အားနေတယ် မဟုတ်လား၊

အိမ်ခဏလွှတ်လိုက်စမ်းဗျာ ..ဈေးဝယ်ခိုင်းရအောင်

ပြောပြီး သူက ကော့တော့ကော့တော့နဲ့ လျှောက်ထွက်သွားသည်။

ကျန်နေခဲ့တဲ့လူက

ဟ .. ဟ .. ကြည့်စမ်း ဒါလေးပြောမိတာနဲ့ ငါ့ကို

ဘလိုင်းကြီးခွပ်သွားတယ် .. သေနာကောင် ရွှင်မောင် ၊ မိန်းမရွှင် .. အဲ ..

မဟုတ်ဘူး ယောကျ်ားရွှင်ကောင် .. ငါ့သားကိုများ သူကဈေးဝယ်ခိုင်းဦးမတဲ့ ..
တောက်

နေ့ တစ်နေ့ ရဲ့အစမှာ မင်္ဂလာရှိစွာနဲ့ နှုတ်ဆက်နေကြတာလေ ..

နောက်တစ်ခါ ကံဆိုးချင်သူ နောက်တယောက်က ... အမှတ်မရှိဘဲ
နှုတ်ဆက်မိပြန်ပါသည်။

ဟိုင်း .. ကိုရွှင်မောင် .. ဘယ်သွားမလို့ လဲ

သချိုင်း

အတည်ပေါက်ကြီးနဲ့ ပြန်ဖြေလို့ ..

တဖက်လူက သူ့ ကိုနောက်တယ်ထင်ပြီး

ခင်ဗျားကလည်းဗျာ .. ဈေးခြင်းကြီးဆွဲလာပြီး သချိုင်းတဲ့၊

လာနောက်နေပြန်ပြီ

ရော် .. တယ်ခက်ပါလားဗျာ ..

အသေကောင်တွေချည်းရောင်းတဲ့နေရာက သချိုင်းမဟုတ်လို့ ဘာလဲ ... ခင်ဗျားတို့
တွေ နေ့ တိုင်း အဲဒီ အသေကောင်တွေကို မျိုဆို့နေတာ..

မဟုတ်ဘူးလား

ဗျာ..

ကျန်ခဲ့ပြန်ပြီ နောက်တစ်ယောက်။

ပါးစပ်ကြီး အဟောင်းသားနဲ့ သူ့ ခမျာအံ့သြလွန်းလို့ ဗျာ

တစ်လုံးသာထွက်လိုက်နိုင်တယ်။

ဟာ .. ဘယ်လိုလူလဲကွာ .. ဈေးသွားမလားမေးမိတာနဲ့ ငါ့ကို

ဘာတွေပြောသွားမှန်းကို မသိဘူး၊ ဒါ့ကြောင့် ဂွစာရွှင်မောင်လို့

နာမည်ကြီးနေတာကိုး .. ဟူး ..

ဒါတင်ဘဲလားဆိုတော့ ဇာတ်လမ်းက မဆုံးသေးဘူး။

ဦးရွှင်မောင်တယောက် ဈေးထဲရောက်ပြီ ဆိုတာနှင့် ပွဲကဆူပြီးသားပဲ။

ကြက်သည်ရှေ့မှာ ရပ်လိုက်တော့ ကြက်သည်ဒေါ်ခင်ကြည်က

အစ်ကိုကြီး တစ်ပိဿချိန်လိုက်ရမလား ဟု မေးသည်။

ဒါကိုဦးရွှင်မောင်က အေး .. အလကားပေးမယ်ဆို ချိန်လိုက်

အမယ်လေး .. လေး .. ကြက်တစ်ပိဿလုံးအလကားပေးရအောင်
ကျုပ်ကိုသာ အိမ်ခေါ်သွားပါတော်

နင့်ကိုအိမ်ခေါ်ပြီး ငါက ဘာလုပ်ရမှာလဲ .. ငါ့သမီးထမီတွေ
လျှော်ပေးမယ်ဆိုရင်တော့ လိုက်ခဲ့လေ

ဒေါ်ခင်ကြည်က ဒေါ်ကြီးမောကြီးဖြင့် ရှင်ကြီးနော် ..
စကားပြောတာကိုက

အကြောကြီးနဲ့၊ ကဲ .. ဘယ်လောက်ချိန်ရမလဲပြော

ဦးရွှင်မောင်က သူ့ ဈေးခြင်းထဲမှ
ငါးဆယ်သားအလေးကိုယူထုတ်လိုက်ပြီး ရော့ ဒီအလေးနဲ့ပဲချိန်

ကြက်သည်က သူ့ ကို တခါမှမမြင်ဖူးတဲ့ လူထူးဆန်းသတ္တဝါကို
ခုမှမြင်ဖူးသည့်ဒီခိုင်းဖြင့် ကြည့်ပြီး ရတယ်လေ .. ဈေးကတော့ ခြောက်ရာဈေးပဲ

ဟ .. မနွေ့ ကတင် ငါဝယ်သွားတာ ငါးရာဈေးပါ၊ ဘာလဲ နင်က
အလေးမခိုးရလို့ ဈေးတင်လိုက်တာမဟုတ်လား၊ လာစမ်း .. နင် အခု ငါနဲ့
ဈေးခေါင်းဆီ လိုက်ခဲ့

ဈေးတာဝန်ခံဆီ သွားမယ်ဆိုတော့ ကြက်သည်လည်း ပြာပြီပေါ့။

ဒါနဲ့ ပဲ ဦးရွှင်မောင်ကို အမြန်တောင်းပန်ပြီး သူ
အိမ်ကယူလာတဲ့အလေးနဲ့ ချိန်ပေးလိုက်ရတယ်လေ ..

ဦးရွှင်မောင်ဆိုတဲ့လူက သူ့ ဥစ္စာသာတွန့် တိုတာ။

သူများပစ္စည်းကျတော့ အဆစ်တောင်းရမှ ကျေနပ်တဲ့လူစားမျိုး။
နောက်ဆုံး တောင်းစရာကုန်ရင် ငရုတ်သီးစိမ်း ငါးဆယ်ဖိုးဝယ်ပြီး
လေးတောင့်လောက် ပိုပေးပါဦးလို့ တောင်းတာ။

ကြက်ဝယ်ရင်လည်း ခြေထောက်တစ်ချောင်း၊ ခေါင်းတစ်လုံးလောက်
အဆစ်ရမှ စားဝင်အိပ်ပျော်တော့သည်။

သူ့ ဝမ်း သူ မသထားတဲ့နေ့ မျိုးတွေမှာ ဦးရွှင်မောင်တို့
ငါးတန်းဘက်ကို ခြေဆန့် ပါတယ်။

ငါးသေးသေးကလေးတွေကို ငါးရာဖိုးလောက်ဝယ်ပြီး
လူကြားကောင်းအောင် ပြောပုံက

အိမ်က ကြောင်မလေးတွေ စားဖို့ တဲ့ . . ။

အလိုလိုနေရင်း သူ့ မိန်းမဒေါ်အဇ္ဇလီနှင့်သမီးနှစ်ယောက်မှာ
ကြောင်မတွေကိုဖြစ်လို့ . .

ဒီထက်ပိုပြီး စေတနာသဒ္ဓါတရားတွေ ပေါက်လာပြီဆိုရင်
သက်သက်လွတ် ဟင်းသီးဟင်းရွက်တွေ ဝယ်ပြီး ပြန်တော့တာပါပဲ ။

စိတ်တွေက နှစ်ဆယ့်လေးနာရီ နှစ်ဆယ့်လေးမျိုးဆိုတာ
ဦးရွှင်မောင်မှအစစ် ။

" ရွှင်မောင်ဆေးဆိုင် "

ဒီဆိုင်းဘုတ်အောက်ကို ဝင်လာတဲ့သူတွေဟာ
တော်တော်အမှတ်သညာနည်းတဲ့သူတွေပဲ ဖြစ်မှာပါ။

ကိုယ့်ပိုက်ဆံနဲ့ ကိုယ် အပြောခံ အဆိုခံပြီးတော့ လာဝယ်ကြတာ
နည်းတဲ့သတ္တိမှမဟုတ်တာ . .

တစ်နေ့မှာ ရပ်ကွက်ထဲက ပိုက်ဆံ အတော်တန် ရှိတဲ့
လူကြီးတစ်ယောက် ရွှင်မောင်ဆေးဆိုင်ကို ရောက်လာပါတယ်။

ဦးရွှင်မောင်က ပျားသကာကဲ့သို့ ချိုသာလှသောစကားဖြင့်
နှုတ်ဆက်လိုက်ပုံက

(ပြော . . ဘာလိုချင်လို့ လဲ)

ဟိုဟာလေ . . ဟိုအတံလေး ဝယ်ချင်လို့

ဘာတုန်း . . ဘာအတံလဲ . . ဒီမှာ ဆေးပဲရောင်းတာ . .
လေထိုးတံမရှိဘူး

ထုံးစံအတိုင်း ဘုကျကျ ပြန်ဖြေတဲ့ ဦးရွှင်မောင်ကြောင့်
မိုက်ကယ်လှထွန်း ဆိုတဲ့ လူကြီးက

ခင်ဗျားကလဲ . . တိုးတိုးပြောပါဗျ . . ကျွန်တော် ပြောတာက
အမျိုးသမီးတွေ ကိုယ်ဝန်ရှိမရှိ စမ်းတဲ့အတံကိုပြောတာ

နို့ .. အဲ့ဒါက ခင်ဗျားနဲ့ ဘာဆိုင်လို့ လဲ .. မိန်းမတွေကိစ္စမဟုတ်လား

ရောင်းမှာသာ ရောင်းစမ်းပါဗျာ

ဦးရွှင်မောင်တို့ ချက်ဆို နားခွက်က မီးတောက်လိုက်ပုံများ..

ပေါက်ပြီ .. ကျုပ် ပေါက်သွားပြီ

ဗျာ ..

အခု ခင်ဗျား လာဝယ်တဲ့ဟာက .. ခင်ဗျားမိန်းမအတွက်

လုံးဝမဖြစ်နိုင်ဘူး .. ခင်ဗျားမိန်းမက အသက် ငါးဆယ် ကျော်နေပြီဆိုတော့ ..

မီးယပ်သွေးဆုံးနေပါပြီ .. ကိုယ်ဝန်နဲ့အဝေးကြီးပါဗျာ ... ခင်ဗျားအိမ်က

အိမ်ဖော်မလေးအတွက် မဟုတ်လား

အကြားအမြင်ပေါက်သလို ဒဲ့ကြီးပြောချလိုက်တော့

ဦးမိုက်ကယ်လှထွန်းတောင် ကြောင်သွားပါသည်။

ဘယ်သူ့ အတွက်ပဲဖြစ်ဖြစ်ပေါ့ဗျာ .. ခင်ဗျား ရောင်းမှာလား

မရောင်းဘူးလား

ဦးရွှင်မောင်ကလည်း ပြတ်တယ် ။ ပြန်ပြောလိုက်တာက သုံးခွန်းတည်း

။

မ .. ရောင်း .. ဘူး

ပိုက်ဆံပေးပြီးဝယ်တာများ ကြီးကျယ်လို့ ကွာ .. ဆေးဆိုင်တွေ ပေါ ..

ပေါလွန်းလို့

ဝယ်ပေါ့ .. ကြိုက်တဲ့ ဆိုင်သာ သွားဝယ် .. ခင်ဗျား သမထားလို့

ကြောက်နေတာ မဟုတ်လား .. မသိတာမှတ်လို့

ကဲ .. သူနဲ့ ဘာဆိုင်တာလိုက်လို့ .. သူများကိစ္စကို အမှန်အတိုင်း

လျှောက်လျှောက်ပြောတာ ..

ဟိုက ဆွဲမထိုးတာ ကံကောင်း ။

ခိုးစားတာ လူမိရုံတင် မကဘူး .. အရှက်ပါ အခွဲခံလိုက်ရတာ ။

သူ့ ပါးစပ်ကို ဦးမိုက်ကယ်လို စားနေကျ ကြောင်ဖားကြီးတွေသာ
ကြောက်တာမဟုတ်

ဆိုက်ကားဂိတ်က ဆိုက်ကားသမားတွေလည်း ကြောက်ကြတာပင် ။

တစ်နေ့ အောင်တင့်ဆိုတဲ့ ဆိုက်ကားဆရာတစ်ယောက်
ဦးရွှင်မောင်ဆေးဆိုင်ကို ရောက်လာပါသည် ။

သူ့ မလဲ သူ ပြဿနာနဲ့ သူပေါ့ ..

ဦးရွှင်မောင်ကို တွေ့ ပြီး သူ့ ခမျာ အားတက်သွားပုံ ရပါတယ် ။

ယောကျ်ားအချင်းချင်းတွေ မဟုတ်လား ..

ဟိုဆေးလေး ရောင်းပါလားဗျာ

ဆေးနာမည်ပြောမှပေါ့ဗျ

ကျုပ်လည်း မသိဘူးဗျ ၊ သူများတွေ ပြော ပြောနေလို့ .. ဟိုဒင်းလေ ..
ယောကျ်ားအားဆေးကို ပြောတာ

ဦးရွှင်မောင်သည် ပါးစပ်မှလည်း ပွစိပွစိပြောကာ ဆေးဘူးကိုဖွင့်ပြီး

အစောကြီးကတည်းက ပြောလိုက် ပြီးတဲ့ဟာကို .. အလကားကွေ
ဝိုက်နေတယ် ..ကဲ.. ရော့ ..ဘယ်နှလုံးယူမှာလဲ

ကိုအောင်တင့်လိုလူမျိုးတွေဟာ ဆေးကို ကဒ်လိုက်၊ ဘူးလိုက်
ဝယ်လေ့မရှိတာ သိထားသော ဦးရွှင်မောင်က အလုံးကြွေသာ ရောင်းလေသည်။

ဒါ ဘယ်လောက်အားလဲ အစ်ကို . . ကျွန်တော့်ကို အားများတဲ့ဆေး
ရောင်းပါနော်

သူပြောတဲ့ အားဆိုတာ 100 လား၊ 150 လား၊ 500 လား၊ ဦးရွှင်မောင်က
သဘောပေါက်ပါသည်။

သဘောတွေ အပေါက်လွန်ပြီး ပိဿလေးနဲ့ ပစ်ထည့်လိုက်ပုံက

အေး . . ငါပေးတာသာ ယူ . . အကြောမရှည်နဲ့၊ အားများများ ပါတာ
စားပြီး မင်းစောစောသေမှာ နားလည်လား . . တကတဲ ပြောလိုက်ရ
မကောင်းရှိတော့မယ် . . ဒီဆေးများ ဘာအောက်မေ့နေလဲ မသိဘူး

ဦးရွှင်မောင် အကြိမ်းလွန်နေလို့ . . ကိုအောင်တင့်လတ်လည်းဆေးကို
မြန်မြန်ယူ၊ ပိုက်ဆံရှင်းပြီး တစ်ချိုးတည်း လစ်တော့သည်။

ဒါတောင်မှ ဦးရွှင်မောင်က ပြောဖြစ်အောင် လှမ်းပြောလိုက်သေးသည်။

ဟေ့ကောင် . . မင်း အသက်လည်း မငယ်တော့ဘူးပဲ . . ဒီဆေးတွေပဲ
သောက်ပြီး သောင်းကျန်းမနေနဲ့ . . ဘုရားတရားလေးလုပ်ဦးကွ

သူ့ အသံ အာပြကြီးကြောင့် ပတ်ဝန်းကျင်က ကိုအောင်တင့်ကို
ဝိုင်းရှိုးကြပါသည်။

ကိုအောင်တင့်လည်း သူ့ ကိုသူ့အပြစ်တင်လို့ မဆုံးတော့ပါ။

လမ်းဘေးက ကုလားလေးဆိုင်မှာ ဝယ်ရင်တောင် ဒီလိုအရှက်ခွဲခံရမည်
မဟုတ် . . အခု ဒီလူကြီးဆိုင်မှာ လာဝယ်မိကာမှပဲ . .

ဦးရွှင်မောင် က ယောကျ်ားသော၊ မိန်းမသော ရှောင်တာမဟုတ်။

သူပြောချင်ရာ ပြောချလိုက်သည်က များသည်။ အချိန်အခါမဟုတ်တဲ့မိုးလို
ရွာချင်တဲ့အချိန် ရွာချလိုက်တာမျိုးပင်။

တစ်နေ့မှာ မေလား လို့ ခေါ်တဲ့ ကုလားမလေးတစ်ယောက်သူ
ဆိုင်မှာ ပဋိသန္ဓေတားဆေး လာဝယ်ပါသည်။ ဦးရွှင်မောင်က
ဆေးလည်းရောင်းရင်းသူ့ ပသီအတိုင်းပြောချင်ရာပြောရင်းပေါ့ . .

နင်တို့ မလည်း အလုပ်ကိုရှုပ်နေတာပဲဟာ . . ကလေးမလိုချင်ရင်
အစောကြီးကတည်းက ယောကျ်ားမယူနဲ့ ပေါ့ဟ . . ရှင်းရှင်းလေး . .

ကဲ . . အဲ့သလို . . အဲ့သလို . . အပေါက်ကဆိုးတာ။

ကုလားမလေးက အေးအေးဆေးဆေး သမားမို့ လို့
ငြိမ်ပြီးပြန်သွားတာပေါ့။

သူများကိစ္စ သူနဲ့ ဘာဆိုင်တာလိုက်လို့ ။

ဒေါ်အဇ္ဇလီလည်းမနေသာတော့ သဖြင့် သူမယောကျ်ား ပါလေရာ
ကိုရွှင်မောင်ကြီးကို

ကိုရွှင်မောင်ရယ် . . ကိုယ့်ထမင်းကိုယ်စားပြီးတော့ . .
အလကားနေအမုန်းခံနေရတယ် . . ဘာဖြစ်လို့ လျှောက်ပြောနေရတာ လဲ

မင်း မသိပါဘူး လီလီ ရာ . . သူတို့ တွေက ပြောမှသိကြတာ

ဦးရွှင်မောင်က သူ့ မိန်းမကို ချစ်စနိုးဖြင့် လီလီ ဟုခေါ်ပါသည်။

ကိုမောင်နှင့် လီလီ မကြာခင်မှာ စစ်ဖြစ်ပါတော့သည်။

အဲ့ဒါ ရှင်အပူလား . . သူတို့ မှာ သူတို့ မိဘ ရှိတယ်လေ

ရှိ . . ရှိကွာ . . ငါ့မျက်စိနဲ့ မတွေ့ ရင်တော့ ပြောမှာပဲ

ပြော . . ပြော . . ရှင်အဲ့သလိုသာ ကြပ်ကြပ်ပြော . . အခု ရှင်ကို

ပတ်ဝန်းကျင်က ဘာတွေပြောနေကြတယ်ထင်သလဲဟင်

ဦးရွှင်မောင်ကလည်း တစ်ခွန်းမခံပင် ..

ပြောရဲရင် ငါ့ရှေ့ လာပြောမှာပေါ့ကွ .. သတ္တိမရှိလို့ ငါ့အနောက်မှာ
ပြောတာ ပြောတဲ့လူ ငါ့ဟိုဒင်းရှူပေါ့

ဦးရွှင်မောင်ရဲ့ လေဒီလီလည်း တစ်ခါတည်း
ပါးစပ်ပိတ်သွားပါတော့သည်။

ပြောမရလွန်းလို့ လွှတ်ထားကာမှ တစ်နေ
တခြားပိုဆိုးလာတော့သည်။

အဲဒီ မှာ ကလေးလေးတစ်ယောက် ဆေးလာဝယ်ပါသည်။

နှာစေးချောင်းဆိုးနေလို့ ဆေးတွဲစပ်ပေးပါ ဦးလေး

ဘယ်လောက်ဖိုးလည်း

နှစ်ရာဖိုး

မင်းမှာ အကြွေပါလား

ငါးရာတန်ပဲ ပါတယ်

အေး .. အဲ့တာဆို ပြန်တော့ .. ငါ့မှာ အမ်းစရာမရှိဘူး

ကလေးလည်း မျက်နှာလေးငယ်ပြီး ပြန်သွားရော ..

ကြီးကောင်ကြီးမားနဲ့ ကလေးရ ကလေးနှင့် ဖက်ပြီး ဖြစ်တဲ့လူ။

ဒေါ်အဇ္ဇလီလည်း ဦးရွှင်မောင်ကို ခပ်ချေချေရှိသည်နှင့်
စကားမပြောတော့ပဲ အသံတိတ် ဆန္ဒပြပါတော့သည်။

ဦးရွှင်မောင်က အပေါက်သာဆိုးတာ .. သူ့ မိန်းမ
စိတ်ကောက်ရင်တော့ သူ မနေနိုင်ပါဘူး။ စိတ်ကောက်မပြေမချင်း သူ

ပြန်ချော့တတ်သည်။

အဲ . . နောက်ဆုံးအဆင့်ဆိုလျှင် ဇက်ကြောကလေးဆွဲပေးမှ ဒေါ်လီလီ
က စိတ်ကောက်ပြေတော်မူသည်။

ဒေါ်လီလီတို့ ဒီထပ်ပိုပြီး စိတ်ကောက်ပြေဆိုလျှင် ဆိုင်ကယ်တစ်စီးယူ၊
တက်ခွပြီး မြို့ပတ်တော်မူပါတော့သည်။

ဦးရွှင်မောင်ကတော် လေဒီလီက အဲ့လို ဟော့ တာ။ သမီးတွေနှင့်
အပြိုင်ပေါ့။ နေကာမျက်မှန်ကြီးတပ်ပြီး ဆိုင်ကယ်စီးနေတဲ့ ဒေါ်အဇ္ဇလီကို မြို့
ခံကလူတွေအားလုံး ဩချယူရသည်။ ဒီအသက်အရွယ်ကြီးနှင့်လေ . .

ဦးရွှင်မောင်က သူ့ မိန်းမသူမနိုင်တော့ သမီးတွေကို ပိုပြီး ဖိနှိပ်သည်။
ကြပ်မတ်သည်။

အဖေ့အရိပ်အကဲကိုကြည့်ပြီး ညီအစ်မနှစ်ယောက် အပြင်ထွက်ဖို့
တာစူနေကြသည်။ တိုးအမရာက ကိုးထက် နှစ်နှစ်ကြီးသည်ဆိုပေမယ့်
ကိုယ်လုံးကိုယ်ပေါက်ရော၊ အရပ်အမောင်းပါ မတိမ်းမယိမ်းမို
ရုတ်တရက်ကြည့်လျှင် ဘယ်သူကအကြီး၊ ဘယ်သူက အငယ်ဆိုတာ ခွဲခြားဖို့
မလွယ်ပါ။

သတင်းစာဖတ်နေသော ဦးရွှင်မောင် မမြင်အောင် တိုး နှင့် ကိုး က
အသာလေး လစ်ထွက်ဖို့ ပြင်သည်။ နားပါးလှသော သူတို့ အဖေက
ချက်ချင်းသိလိုက်သည်။

ဟိတ် . .

ဟုလှမ်းလည်းအော်ရော .. ညီအစ်မနှစ်ယောက်ကကြောက်လန့်
တကြားဖြင့်

အမယ်လေး ..

အမယ် .. အမယ် .. ငါ့ကိုများ နင်တို့ က လန့်
နေရသေးတယ်ဟုတ်လား .. နင်တို့ အဖေဟဲ့ .. အဖေ .. ပြောစမ်း ..
ဒါကဘယ်သွားမလို့ လဲ

ဟိုလေ မိဇင်တို့ အိမ်မှာ ပန်းသေးခေါက်ဆွဲချက်ထားလို့ တဲ့ .. အဲ့ ..
အဲ့ဒါ သူကခေါ်လို့

ဦးရွှင်မောင်က ရှယ်လန်းနေသော သမီးနှစ်ယောက်ကို သေသေချာချာ
တစ်ပတ်လှည့်ကြည့်ရှုရင်း

မ .. သွား .. ရ .. ဘူး

ဟု တင်းပြတ်စွာပြောပြီး အထဲပြန်ဝင်စေသည်။

ဒေါ်လီလီလည်း မနေသာတော့ သမီးတွေ ရှေ့ကို ရောက်လာရသည်။

တစ်ခါတစ်လေပဲရှင် ကလေးတွေလည်း သွားချင်လာချင်မှာပေါ့ ..
ပြီးတော့ ဇင်ဇင်တို့ အိမ်မှာ ကောင်လေးတွေလည်း မရှိပါဘူး

တော်စမ်း .. မင်းသမီးတွေကို ကြပ်ကြပ် အလိုလိုက်နော်၊ တော်ကြာ
မတော်တရော်တွေနဲ့ ညားမှ မျက်ရည်ကို ထဘီနဲ့ သုတ်နေရမယ်

အိုး .. ကျွန်မမှ ထဘီမဝတ်တာ၊ မသုတ်ရပါဘူး

တိုး နှင့် ကိုး မှာ ကိုးက အငယ်ပီပီ နဲ့ ဆိုးဆိုးချင်သည်။ သူလုပ်ချင်တာ
လုပ်လိုက်ရမှ ကျေနပ်တတ်သည်။ ပြောရလျှင်တော့ တဖွတ်ထိုး၊ တယူသန်၊
တဇောက်ကန်းမို့ သူ့ အဖေနှင့်တူသည်။ အခုလည်း ကိုး က မကျေမနပ်ဖြင့်

အဖေက အရမ်းချုပ်ချယ်တာပဲ။ ဟိုမသွားရ ဒီမလာရနဲ့၊ သမီးတို့ဘဝက
ရေအိုင်ထဲက ဖားမတွေ ဖြစ်နေပြီ သိလား၊ ဖားက မှ ခုန်ချင်ခုန်လို့ ရသေးတယ် . .
ဟွန်း

ပြောပြီး ခြေဆောင့်ဝင်သွားသော သမီးကို ဦးရွှင်မောင်က

အေး . . ဖားဖြစ်တာက ကိစ္စမရှိဘူးဟေ့၊ အဲဒီဖားကို
ဝစ္စနှစ်လုံးပေါက်အဖြုတ်ခံရမှ ဒုက္ခလှလှကြီးတွေ မှာ၊ မိကိုးနော် . . မိကိုး . .
ခုတစ်လော နင် တော်တော်ဂြိုလ်ကြွနေတယ်

ဆယ့်ရှစ်၊ ဆယ့်ကိုး အရွယ်ကောင်မလေးတွေမှာ ကျောင်းနှင့်အိမ်၊
အိမ်နှင့်ကျောင်းပဲဆိုတာမျိုးက ဒီဘက်ခေတ်မှာ မဖြစ်သင့်တော့ပါ။ အခုဆို state
ကျောင်းတောင်ကျော်လို့ Day တက်နေကြပြီပဲ . . ဒါတောင်မှ အဖေက
လွတ်လပ်ခွင့်မပေးချင်ဘူးဆိုတော့ နည်းနည်းတရားလွန်သည်ဟုထင်သည်။
သမီးတွေမွေးထားပြီး စကားပြောလည်းမဆင်ခြင်။ ညင်သာနူးညံ့ဖို့ဆို ဝေလာဝေး . .

မမ . . ကိုး . . ဇင်ဇင်တို့ အိမ်သွားချင်တယ် . . သူတို့ အိမ်က
ပန်းသေးခေါက်ဆွဲက အရမ်းစားကောင်းတာပဲ

တိုး က အနေလည်း အေးသည်။ ယဉ်ကျေးသိမ်မွေ့ သည်။ ပြီးတော့ . .
သူ့ ညီမလေးကိုလည်း အရမ်းချစ်ရှာသည်။

ညီမလေးရယ် .. အဖေ စိတ်ကြီးတာ သိရဲ့ သားနဲ့ ဘာလို့ ဆန်
ကျင်ဘက်လုပ်ချင်ရတာ လည်းကွယ်

ပေးမှမသွားတာ . . ကိုးတို့ က ငှက်တွေလား၊ လှောင်ချိုင့်ထဲ မှာပဲ
အသေပိတ်ထားတာကိုး မမရဲ့

စိတ်ဆိုးနေသော ညီမလေးကို ဆံပင်လေးတွေ ပွတ်သတ်ပေးရင်း
တိုးကချောသည်။

ညီမလေး စားချင်ရင် နောက်နေ့ မေမေ့ကို ချက်ကျွေးခိုင်းမယ်လေ . .

ဟင့်အင်း . . ဒီနေ့ပဲ စားချင်တာ၊ မမ မယုံရင် ကြည့်နေ၊ ကိုး က
ရအောင် ထွက်မှာပဲ

ဘုကျသော ဖခင်နှင့် စိတ်ဆတ်သော ညီမကြားမှာ တိုး တစ်ယောက်
ဗျာများရပါပြီ။

ညနေခြောက်နာရီ ဒေါင်ဆို ဘုရားရှိခိုးတတ်တာ ဦးရွှင်မောင်ရဲ့
အလေ့အကျင့်ပင်။ မနက်ဆို ကိုးနာရီ ဒေါင်မှာ ဘုရားစင်ရှေ့ ရောက်နေပြီဖြစ်သည်။
ဘုရားရှိခိုးတာတောင်မှ အချိန်အတိအကျနှင့် ဝှက်ကျသွားသည်။ ကိုး သည်
ဦးရွှင်မောင် ဘုရားရှိခိုးချိန်ကို ချောင်းပြီး ရအောင် လစ်ထွက်ခဲ့သည်။

ကိုးရဲ့စိတ်ကိုက မလုပ်နဲ့ ဆိုတာကို လုပ်ချင်သည်။ မသွားနဲ့ဆို ရအောင်
သွားချင်သည်။ ကိုယ့်ဟာကိုနေလျှင်အကောင်း။ ဒါပေမယ့် . . . သူများပါးစပ်က
တစ်ခွန်းထွက်လိုက်တာနှင့် အဲဒီစကားနဲ့ ဆန့်ကျင်ဘက်တွေချည်း ရွဲ့ပြီး
လုပ်ပြတတ်သည်။

ည ခြောက်နာရီမှာ အပြင်ထွက်ဖို့ နေနေသာသာ၊ ခြံတံခါးဝကိုတောင်မှ
ငေးမျှော်ကြည့်ခွင့်ရှိတာမဟုတ်သော ကိုးသည် အိမ်အရိပ်နှင့်ဝေးလာလေ . .
စိတ်ထဲမှာ လွတ်လပ်ပေါ့ပါးလေပင်။

အိမ်က ဒယ်ဒီဝှာကြီးသာ သိလို့ တော့ မိုးမီးလောင်ပြီပေါ့။ မမ နဲ့
မေမေက ဟိုဖုံးဒီဖိလုပ်ပေးမှာပဲ . . No Problem . .

ကိုးသည် ပျော်လွန်းသဖြင့် လမ်းလျှောက်တာတောင် ခုန်ဆွ၊ ခုန်ဆွ
ဖြစ်နေသည်။ ဗိုက်ကလည်း ဆာနေပြီဆိုတော့ (သူများအိမ်ကကျွေးတာဆို
အကုန်စားချင်နေတာ . .) ဗိုလ်တောက် . . ဟိုမှာ လာနေတာ မင်းတို့ အိမ်နားက
ကောင်မလေး မဟုတ်လား

ဗိုလ်တောက်လို့ သူငယ်ချင်းတွေက ခေါ်ကြတဲ့ ခွန်းတောက်က ကိုးကိုလည်းမြင်ရော မျက်နှာမှာ အပြုံးတွေ auto ပွင့်လာကာ ...

တိုးလား ... ကိုးလား ... မသိဘူး၊ လာကွာ ... ပြောနေတာကြာတယ် ... သွားရှိုးရအောင်

ဗိုလ်တောက်နှင့် မင်းကိုတို့ နှစ်ယောက် ကိုး အနောက်မှ လိုက်လာကြသည်။ ဗိုလ်တောက်က သီချင်းတစ်ပိုင်းတစ်စကို စဆိုသည်။

ရီမီယို ... ဂျူးလိယက် မမီနိုင်ဘူးဆို ... အာဒံ ဧဝနဲ့ ...

မင်းကို ဆိုတဲ့ကောင်ကလည်း အားကျမခံ ယုန်လေးရဲ့ အရင်အတိုင်းပဲ သီချင်းကိုဆိုသည်။

အရင်အတိုင်းပဲ ...

ဘယ်တော့မှ မပြောင်းလဲတဲ့ ငါ့စိတ်

အိမ်မက်တွေတိုင်းလည်း လုံးဝ မေ့ပျောက်လို့ မရတဲ့ ငါ့စိတ် ...

ငါ့စိတ်တွေတိုင်းမှာ မင်းပဲရှိနေ ...

မယုံနိုင်ရင် စောင့်ကြည့်နေ လေးနက်တဲ့ ကတိတွေ

ကိုးက သူမနောက်မှပါလာသော သီချင်းရှူးအဆိုတော် ငကြောင်နှစ်ကောင်ကို ရယ်ချင်စိတ် ပေါက်လာသည်။ သူတောင်းစား ခွက်ပျောက်မည့်အသံတွေ။

ဗိုလ်တောက် နှင့် မင်းကို လက်ဝါးချင်းရိုက်လိုက်ကြသည်။

ဗိုလ်တောက်က

ဟေ့ကောင်၊ မင်းရော ငါပါ အသံ Power မိုက်တယ်ကွ၊ ငါတို့ နှစ်ယောက်ပေါင်းပြီး ခွေထုတ်ကြမလား၊ စာကလေးခွေ ...

ဗိုလ်တောက်စကားဆုံးတော့ ကိုး ထံမှ တခွီးခွီးနှင့်
ရယ်သံထွက်လာသည်။ ဒီအဆင်မြင်လို့ ဒီခွင်ကို ထွင်တာပဲလေ .. ဗိုလ်တောက်
အူမြူးသွားသည်။ ဒီကောင်မလေးက ကိုးအမရာ ဆိုတာ သေချာသွားပြီ။
အငယ်မလေးပေါ့။ တစ်ဝေးတစ်လံမှာ သွားရှာစရာမလို။ online ပေါ်လည်း
တက်ရှာနေစရာမလိုဘူးလေ။ ကောင်မလေးက ကိုယ့်ရှေ့တည့်တည့်မှာ တိုးနေပြီပဲ .
. ရောရောရှိ လုပ်ပစ်လိုက်ရုံပေါ့ . .

ဟေ့ . . မင်း ဦးရွှင်မောင်သမီး မဟုတ်လား
ဟုတ်တော့ဘာဖြစ်သလဲ ကိုစာကလေးခွေ
ဟား . . ဟား . . ဟား . . မင်းက ချက်ချင်း ချေပဂိုး ပြန်သွင်းတာကိုး . .
မိုးချုပ်နေပြီ . . ဘယ်သွားမလို့ လဲ

ဟိုနားဒီနားပေါ့
ဘော်ဒီဂတ်လိုချင်ရင် တို့ ကိုငှားလေ
တိုးကအေးပြီး၊ ကိုးက စွာတေးလန်လို့ သူသိထားသည်။ အဲဒီ
စွာတေးကလေးကိုပဲ စချင်နေတော့သည်။ ကိုး က သူမ ခြေလှမ်းကိုရပ်ပြီး
ဗိုလ်တောက်ဘက် လှည့်ကာ ခါးထောက်ပြီး စွာသည်။

နေစမ်းပါဦး ကိုတောက်တဲ့
ဟာကွာ . . ဘယ်က တောက်တဲ့ရမှာလဲ၊ ခွန်းတောက်ကွ . . ခွန်းတောက်
သိဘူးလေ ရှင်တို့ အိမ်က တစ်ချိန်လုံး တစ်တောက်တည်း
တောက်နေတာကိုး

ဒါဆို မင်းက ငါတို့ အိမ်ကို စိတ်ဝင်တစားနဲ့ စောင့်ကြည့်နေတာပေါ့
ဟုတ်လား . .

ဒါ . . ပေါ့၊ ရှင့် ကို ကျွန်မ ကောင်းကောင်းသိတာပေါ့ . . ရှင်တို့

အုတ်ကန်နားမှာ ရှင်ချော်လဲတုန်းက . . ကျွန်မတွေ့ သားပဲ

ဟင် . . . သွားပြီ ဒီကောင်မလေး စပ်စပ်စုစုနဲ့
အကုန်လျှောက်ကြည့်နေတာပဲကိုး။

အဲဒီ တုန်းက ချော်လဲပြီး ပုဆိုးပြဲသွားဖူးသည်။ ချော်လဲတာတောင် တွေ
တယ်ဆိုတော့ ပုဆိုးကွဲနေတာလည်း မြင်သွားမလားမသိဘူး။

ဗိုလ်တောက်မျက်နှာတစ်ပြင်လုံး နီရဲလာသည်။

ကောင်မလေးက သူ့ ပုံစံကိုကြည့်ပြီး အဟိ တဲ့ . .။ ရယ်သံက
ထွက်လာသေးသည်။

ရှင်အဖေ နဲ့ ကျွန်မအဖေ ဒီလောက်နောင်ဂျိန် play နေတာ၊ ရှင်က
ကျွန်မကို လာရောသေးတယ် . . အံ့ဖွယ်ပဲ

ခွန်းတောက်အဖေ ဦးဘိုကြီးနှင့် ကိုးရဲ့အဖေ ဦးရွှင်မောင်တို့ က
အရင်ဘဝက အမြှာညီအစ်ကိုဖြစ်လိမ့်မည်။ တည့်သမှ သိပ်တည့် . .
တစ်ယောက်နှင့်တစ်ယောက် မျက်နှာမြင်လျှင် တွေ့ ကရာဆွဲပြီး
ကောက်ပစ်ချင်နေကြသည်။ အိမ်နီးနားခြင်းမို့ ချစ်ချစ်ခင်ခင် နေခြင်းဖြစ်သည်။

ကြိုးတန်း ဇာတ်ကားထဲမှာလို ကြွပ်ကြွပ်အိတ်တွေ တန်းစရာမလို။
သူတို့ နှစ်ယောက်က သူဦး သူခုတ်၊ ငါဦး ငါခုတ်ပင်။

ကိုးတို့ ခြံထဲက သရက်ပင်အကိုင်း ဒီဘက်ခြံထဲ
နည်းနည်းကလေးကျော်ဝင်တာနှင့် ဗိုလ်တောက်အဖေ ဦးဘိုကြီးက သရက်ကိုင်းကို
ခုတ်ချပစ်သည်။ သူတို့ ခြံဘက်က သစ်ကိုင်း ဒီဘက်ခြံထဲ
ကျူးကျော်လာပြီဆိုတာနှင့် ဦးရွှင်မောင်က ခုတ်ချပစ်သည်။

အဲဒီလောက်အထိ သူတို့ ကပြတ်တာ။

ကျောင်းတော်က ရန်စတော့ မဖြစ်နိုင်ပါ။ ဒီရပ်ကွက်ထဲ ပြောင်းလာပြီး

ခြံချင်းကပ်နေတော့မှ ရှေးရေစက်ကြောင့် ရန်ဖြစ်ကြတာ။

ယောကျာ်းတွေပဲလားဆိုတော့ . . no ပါ။

သူတို့ ကတော်တွေကလည်း လမ်းမှာ မျက်နှာချင်းဆိုင်တွေ့ ရင် တစ်ယောက်က မျက်နှာကို ဘယ်လှည့်ရင် နောက်တစ်ယောက်က ညာလှည့်ပြီးသားပဲ။ဦးဘိုကြီးကတော်က ဒီနေ့ စကဒ် ဝတ်ရင် ဦးရွှင်မောင်ကတော် လေဒီလီက နောက်နေ့ မှာ ဘောင်းဘီ ဝတ်ထားမှာ ပြေးကြည့်စရာပင် မလိုပါ။

သူတို့ နှစ်အိမ်ရဲ့ပြိုင်ဆိုင်မှုက ပရီးမီးယားလိဂ်က ဘောလုံးအသင်းတွေနှင့် နင်လား ငါလားပင်။ ဘောလုံးအသင်းတွေက ရာသီမစခင် ကစားသမားတွေ ဝယ်ယူကြသည်။ အပြောင်းအရွှေ့ လုပ်ကြသည်။ သူတို့ နှစ်အိမ်ကလည်း အားကျမခံ၊ အိမ်မှာရှိတဲ့ ခွေးတွေကို အလိုက်ပေးပြီး အလဲအထပ်လုပ်ကြသည်။

ဦးရွှင်မောင်တို့ လုပ်ပုံက သူ့အိမ်ကခွေးထီးကလေးကို

ဘိုကြီးရေ . . ဘိုကြီး . . အို . . အို ဆိုပြီးခေါ်သည်။

ဦးဘိုကြီးတို့ ခံပြင်းတာပေါ့။ အမေမွေးကတည်းက ပေးခဲ့တဲ့ ဘိုကြီး ဆိုတဲ့နာမည်ကို register မလုပ်ထားမိလို့ သူများခိုးချတာ ခံလိုက်ရသည်။

ဘဝတစ်ပြန် ကျားတစ်ပြန် ပေါ့လေ။

သူကလည်း အိမ်က ခွေးမလေးကို လီလီ လို့ ကောက်ခေါ်ပစ်လိုက်သည်။ လူကြားလို့ မှမတော်။ ရပ်ကွက်ထဲမှာ၊ လမ်းထဲမှာ သူတို့ နှစ်အိမ်အကြောင်းကို အားလုံးသိကြသည်။

ဗိုလ်တောက်တို့ က အိမ်ရှေ့မှာ Beer Station ဖွင့်ထားသည်။ နောက်ဖေးမှာ စားဖိုမှူး မရှိတဲ့ restaurant ပေါ့။

ဦးဘိုကြီးကိုယ်တိုင် စားပွဲထိုး လုပ်သည့် စောင့် Restaurant ။

ဘာပဲမှာမှာ စောင့်ရလွန်းသည့်အတွက် လူတွေက အဲဒီ လိုခေါ်ကြသည်။

ဦးရွှင်မောင်ဆေးဆိုင်ကိုကျတော့ ဝကျလွန်းလို့ ဝ ဆေးဆိုင် } တဲ့။
စောင့် Restaurant နဲ့ ဝ ဆေးဆိုင်ပေါ့။

ဗိုလ်တောက်က ကိုးရဲ့ အမေးကို ဝိနည်းလွတ်အောင်
ရှောင်ထွက်သွားသည်။

လူကြီးတွေ မလိမ္မာလို့ ရန်ဖြစ်ကြတာပဲကွာ . . တို့ လူငယ်တွေက
အတွေးအခေါ်ရှိတယ် . . ရင့်ကျက်တယ် မဟုတ်လား . . . သဘောထားလည်း
ကြီးတယ်လေ၊ သင့်သင့်မြတ်မြတ်နေကြတာပေါ့ Ok မဆိုးပါဘူး၊ ရှင်နဲ
စကားပြောရတာ ပျော်ဖို့ ကောင်းတယ်၊ ဒါပေမယ့် ရှင်နဲ့ ပဲခေါ်မှာနော်၊
ရှင်အဖေက အပေါက်ဆိုးတယ်

ဩ . . မင်းအဖေကျတော့ရော၊ ပြည်သူ့ ချဉ်ဖတ် . . ကိုရီးယားကင်မ်ချီ
ကိုး ကလည်းခေသူမဟုတ်ပါ။

အမယ်လေး အဲဒီကင်မ်ချီမျိုး လူတစ်ရာမှာ
တစ်ယောက်လောက်လိုက်ရှာကြည့်စမ်းပါဦး . . သူ့ ကုသိုလ်နဲ့ သူ့စာဖြစ်နေတာ .
. ရှင် မနာလိုမဖြစ်နဲ့

ကိုယ့်အဖေ သူ့ အဖေရဲ့ ဂုဏ်ပုဒ်တွေကိုဖော်ပြီး
အမွှန်းတင်နေကြသည်။ ဗိုလ်တောက် က ကိုး ကို သူမ သူငယ်ချင်းအိမ်ရှေ့အထိ
လိုက်ပို့ ပေးခဲ့ပြီးမှ ပြန်ဖို့ ပြင်သည်။

အမှန်က ဒီအချိန် ဆိုင်မှာလူကျချိန်မို့ သူရှောင်ထွက်လာခြင်းဖြစ်သည်။
အဖေ နဲ့ အမေ လုပ်ပုံကလည်း ကြည့်ဦးလေ . .
စာဖိုးမှူးတစ်ယောက်လောက်ခေါ်ပါဆိုတော့လည်း ပေးသီးခေါက်သည်။
စားပွဲထိုးရှာပါဆိုတော့လည်း မင်း အားနေတာပဲ၊ မင်း ဝင်ထိုး တဲ့လေ။

မသကာ ကိုယ့်သားလေးကို ကောင်တာရှေ့မှာ

အလှပြထားရင်တစ်မျိုးပေါ့။ ဒါမျိုးကျတော့ ဦးဘိုကြီး တို့ က လာဘ်မြင်သည်။ သူ
သား ဗိုလ်တောက်ကို ကောင်တာနား ကပ်ခွင့်မပေးပါ။

Body ဖြောင့်ဖြောင့်၊ ရုပ်လှလှ ကောင်မလေးတစ်ယောက်ကို ခေါ်ပြီး
ကောင်တာမှာ ထိုင်ခိုင်းထားသည်။ သူ့ အပြောက ဒီအလုပ်ဟာ မျိုးတူချင်းဆို
စီးပွားပြုတ် မတဲ့လေ ...

သံလိုက်လိုပဲ အဖိုနဲ့ အမ ဆွဲငင် နိုင်မှ စီးပွားက ဖြစ်တာတဲ့ ...

ဗိုလ်တောက်ရဲ့ အိမ်အပြန်ခြေလှမ်းတိုင်းမှာ အသက်ပါနေသည်။ သူ တိတ်တခိုးချောင်းကြည့်ပြီး ရင်ခုန်ခဲ့ရတဲ့ ကောင်မလေးနဲ့ မမျှော်လင့်ပဲ ခင်မင်ခွင့်ရလိုက်ပြီပဲ ...

ကိုးအမရာရဲ့ လှချက်ကကမ်းကုန်သည်။ အသားအရည်လေးက အမှောင်ထဲမှာတောင် ဝင်းမွတ်နေသည်။ သူ့ မျက်နှာမှာ ဆွဲဆောင်မှု တစ်ခုရှိကိုရှိနေသည်။ ရာသီတိုင်း၊ နှစ်တွေ၊ လတွေတိုင်းမှာ မေ့ပျောက်ဖို့ ခက်စေတဲ့မျက်နှာလေးပေါ့ ...

ရှေ့ဆက်ဖို့ plan ကောင်းကောင်းဆွဲမှရမည်။ အီရန်နှင့် အီရတ် စစ်ပွဲထက် ကြီးကျယ်တဲ့ လူကြီးတွေရဲ့တိုက်ပွဲကြောင့် အချစ်ရဲ့ကြိုးကလေးတွေ ရစ်နှောင်ဖို့ ခက်ခဲမှာ သေချာသည်။

ဗိုလ်တောက်က အိမ်ရှေ့မှာ ခြေထောက်ချယုံရှိသေး ... ဆယ်ပေအကွာကနေ သူ့ အဖေက တာဝေးပစ်ဒုံးကျည်နှင့် လှမ်းထုတော့သည်။

ဟဲ့ကောင် ငတောက်

ကြည့်ဦး .. ခေါ်ပုံကိုက .. အရပ်ရပ် နေပြည်တော် .. ကြားလို မှမတော် ..

ဗျာ

ဒီမှာ လူကျနေတာ မင်းမသိဘူးလား၊ မင်းကို ငါကြည့်နေတာကြာပြီ .. ဒီအချိန်ဆို ပျောက်သွားပြီ၊ မိသားစုစိတ်ဓာတ်ကို မရှိဘူး

အဖေ့ကိုပြောသားပဲ လူငှားပါလို့၊ အဖေဟာ အဖေ ဖင်မနိုင်ဘဲ
ပဲကြီးဟင်းစားပြီးတော့

ခွန်းတောက်စကားကြောင့် သူ့ အဖေ တင်းသွားသည်။

ကြည့်စမ်း၊ ဒါကြောင့်ငါပြောတာ . . ငါ့ကို သမီးမွေးပေးပါဆို၊
အထီးတစ်ကောင် ရအောင်မွေးပေးတဲ့ မိန်းမ၊ အလကား . . ဘာမှသုံးစားလို့
မရဘူး

သား မနိုင်တော့ အမေ အမဲခံရတာ မဆန်း ။ ခွန်းတောက်ကလည်း မခံ .

ကျွန်တော် သိသားပဲ . . အဖေက သမီးဆို ကောင်တာမှာ လူလုံးပြမလို့
မဟုတ်လား . . ဒီကောင်ကြီးကျတော့ စားပွဲထိုး လုပ်ခိုင်းတယ် . .
နည်းနည်းမှမတရားဘူး

သားအဖနှစ်ယောက် စစ်ဖြစ်နေကြတုန်း စားပွဲတစ်လုံးမှအသံတွေ
ထွက်လာသည်။

ဗျို့ . . ဒီည ဧည့်စာရင်းတိုင်ပြီး စားရမှာလား

ဟုတ်ပဲ . . မှာထားတာကြာလှပြီ . . ဗိုက်ထဲက ကလေးတောင်
အပြင်ရောက်တော့မယ်

ဗိုက်ကြီးနဲ့ မိန်းမရဲ့ အသံ။

နာမည်တစ်လုံးနဲ့ နေတဲ့ ဦးဘိုကြီးပဲ . . ဘာပြန်ပြောသလဲဆိုတော့ . .

ရတော့မယ် ခင်ဗျ . . အခုချက်တော့မှာပါ ၊ ဟင်းရွက် လှီးနေတုန်းမို့ လို

ဟာ . . ဒါဆို ဒီနေ့ စားရဦးမှာပဲ . . အခုမှ ဟင်းရွက်လှီးတုန်း

ထိုအချိန်တွင် ခွန်းတောက်တို့ အိမ်မှ အဝယ်တော်ကောင်လေး
ထမင်းထုပ်တွေဆွဲပြီး ဝင်လာသည်။

ဟာ . . ထမင်းလည်း . . အခုမှပြေးဝယ်တုန်း . . ဒုက္ခပဲကွာ
ပြောလည်းပြောစရာပင်။

ဒီလိုအပြောအဆိုတွေ နေ့တိုင်း ဘယ်ခံနိုင်မှာလဲ။

ခဏနေတော့ ဦးဘိုကြီးက ဟင်းတစ်ပွဲကိုင်းပြီး ထွက်လာသည်။

ကန်စွန်းရွက်ကြော် လာပြီ

သူ့ ကန်စွန်းရွက်ကြော်ကိုကြည့်ပြီးထိုဝိုင်းက လူတွေ နှာခေါင်းရှုံ့
ကြသည်။

ဟင် . . မည်းတူးနေတာပဲ

တစ်ယောက်က ကန်စွန်းရွက်ကြော် တစ်ဇွန်းခပ်ပြီး မြည်းကြည့်သည်။
သူ့ မျက်နှာက ရှိ ရှိသမျှ အကြောတွေ အကုန် ရှုံ့ ကုန်သည်။

ထီး . . ငန်လိုက်တာ၊ ဆားတစ်အိုးလုံး ထည့်ကြော်ထားသလား မသိဘူး
တွေ့လား

အမေ့လက်ရာက အဲသလောက်အထိ အစပ်အဟပ်တည့်တာ . . ။
ထိုဝိုင်းကလူတွေ ထပြန်ဖို့ ပြင်တော့သည်။

တော်ပြီကွာ . . ပြန်မယ် . . ဒီလောက် စောင့်ရတဲ့ဆိုင်မျိုးတွေ ကို မတွေ
ဖူးဘူး။ အဖေကလည်း ရင့်သည်။

နေဦး၊ ပြန်မယ်ဆိုလည်း ဟင်းဖိုးတစ်ဝက်တော့ ရှင်းသွားဦး၊ ဟိုမှာ
ဟင်းကချက်နေပြီကွ

ဦးဘိုကြီးတို့ က ကဏန်း မရ လက်မတော့ ဖွဲလိုက်ရမှ .

.ဟိုလူကြည့်လည်း ဆောင့်ဆောင့် အောင့်အောင့်ဖြင့် ငါးထောင်တန် တစ်ရွက်
ပစ်ပေးသွားသည်။

အဖေကလဲဗျာ . . သူတို့ မစားဘဲနဲ့ ဘာလို့ ပိုက်ဆံ
သွားတောင်းရတာ လဲ

တောင်းတော့ ဘာဖြစ်လဲကွ၊ သူတို့ မစားပေမယ့် ငါပိုက်ဆံရဖို့
အရေးကြီးတယ်၊ မစားဘဲနဲ့ ဘာလို့ လာမှာသေးလဲ

ခွန်းတောက်က ကျွေးဖေဖေ ကျေးဇူးရှင်ကို ခွန်းတုံ့ ပြန်မနေတော့ဘဲ
သူ့ အခန်းထဲဝင်သွားသည်။ ဒီလောက် အပေါက်ဆိုပြီး ဆက်ဆံရေးမပြေပြစ်တဲ့
အဖေဆိုင်မှာ အမာခံအားပေးသည့်လူတွေက ရှိသေးသည်။

သူ သိသလောက်တော့ ကောင်တာ ထိုင်သည့် ကောင်မလေးကို လာပြီး
နှာဘူးကျနေကြတာ ဖြစ်သည်။

ဦးရွှင်မောင်တစ်ယောက် မိုးလင်းကတည်းက ခြံထဲမှာကုန်းကွ၊
ကုန်းကွဖြင့် ဘာတွေ ကောက်နေမှန်းမသိ။

ကိုးက သူ့ အဖေနားကို ခြေသံမကြားအောင် ဖွနင်းသွားပြီး -

အဖေ . . . ဘာတွေကောက်နေတာလဲ . . ဟယ် . . ခရေပန်းတွေတော့၊
ဘာလဲ . . မေမေ့ကို ပေးမလို့ မဟုတ်လား

ရှုး . . တိုးတိုး၊ ဘယ်ကလာ . . အဲဒါ ဟိုဘက်ခြံက
ကြွေကျလာတဲ့ပန်းတွေ၊ သူ့တို့ ခြံထဲ ပြန်ပစ်မလို့ ကောက်နေတာ

ဘုရား . . ဘုရား . . ကြောက်မက်ဖွယ်ရာပါလား ။

ပန်းပွင့်သေးသေးလေးကအစ ကျူးကျော်မခံဘူးဆိုတော့...။

ကိုးမျက်လုံးထဲမှာ ညတုန်းက တွေ့ရတဲ့ ဗိုလ်တောက်ရဲ့ မျက်နှာချောချောလေးကို ပြေးပြီး မြင်မိသည်။ ။

သူ တို့ခြံဘက်က ဘာပဲ ကျော်လာ . . ကျော်လာ၊ အဖေကခုတ်ထစ်ဖို့ ကောက်ပစ်ဖို့ ဝန်လေးတာ မဟုတ်။

သူ့ လိုသာ . . လူအကောင်လိုက်ကြီး ကျော်လာလို့ ကတော့တွေးပင် မတွေးဝံ့ပါ။ ။

ပန်းတွေကိုတစ်ပွင့်ချင်းကောက်ပြီး ပါးစပ်ကလည်း ပေါက်ပေါက်ဖောက်သေးသည်။ ။

အလကားဟာတွေ၊ သူများခြံထဲ အမှိုက်ရှုပ်အောင် လုပ်ထားတာ . . ဒင်းတို့ ခြံထဲကဟာဆို ပန်းတစ်ပွင့်ကအစ မမြင်ချင်ဘူး၊ ကျက်သရေတုန်းလွန်းလို

သူ့ သခင်ကသာ ကျက်သရေတုန်းနေတာ . . ဦးရွှင်မောင်မွေးထားတဲ့ ဘိုကြီး ဆိုတဲ့ အယ်လ်ဇေးရှင်းခွေးကြီးကတော့ ဟိုဘက်ခြံထဲက ခွေးမလေးကို တအိအီနှင့် ဖိုသံပေးနေသည်။ ။

အမယ် . . ဟိုခွေးမကလည်း အလာသား။ ။

သူ့ ကိုလူပျိုလှည့်နေမှန်းလည်းသိရော . . ပြီတီတီနှင့်ပဲကပေးနေရသေးသည်။ ခွေးမတို့ အိန္ဒြေ ရွှေ့ပေးလို့ မရ ခြံစပ်နားကို ချက်ချင်းပင် ပြေးကပ်လာသည်။ ။

သူတို့ နှစ်ကောင်က ပလူးပလဲနှင့် ဂူးဂဲလုပ်နေသမျှ ကိုးမှာမျက်ခမ်း တလှုပ်လှုပ်ပင်။ အဖေတွေ သွားလျှင် ပြဿနာက တက်ဦးမည်။

ထိုအချိန်တွင် ဦးဘိုကြီး၏ မိန်းမ ဒေါ်မိမိတင် ထွက်လာပြီး . . .

ဟဲ့ကောင်မ လာစမ်း၊ နန့် ကြောဆွဲမနေနဲ့ . . အဲဒီ ကောင်က နင်နဲ့
ဂုဏ်ရည်တူတာမဟုတ်ဘူး နားလည်လား၊ ကိုယ့်အဆင့်အတန်းနဲ့ ကိုယ်နေ . .
မတူမတန်တဲ့ ပေါက်လွှတ်ပဲစားတွေနဲ့ အရောဝင်တာ အမေ မကြိုက်ဘူး သမီး

ဦးရွှင်မောင်ရဲ့ ဒေါသတွေက မီးတောင်လို ပေါက်ကွဲထွက်လာသည်။

ဟေ့ . . ဒီမှာစကားကိုကြည့်ပြောကွ၊ နင့်အိမ်က ချေးစားခွေးနဲ့
ငါ့အိမ်က ချစ်စားတဲ့ခွေး ဘယ်လိုလုပ်ပြီး တူတန်မှာလဲ မဟုတ်ဘူးလား . .
ဟေ့ကောင် ဘိုကြီး၊လာစမ်း . . သား ပါကင်မဟုတ်တဲ့ဟာကြီးကိုသွားမျှော်မနေနဲ့
ကွ၊ အဲဒီကောင်မက သုံးသားကျပြီးသားကြီး . . လာ သား . . မင်း မိန်းမလိုရင်
ငါ့ကိုယ်တိုင်စပ်ဟပ်ပေးမယ် . . ဟုတ်လား . . original ရစေရမယ်

ဒေါ်မိမိတင်လည်း ရှူးရဲ့လက်ဖက်စားမိသလို
ရှူးရှူးရဲ့ရဲ့တွေဖြစ်လာသည်။

ရှင် စကားပြောတာ မမိုက်ရိုင်းနဲ့ နော်၊ နေစမ်းပါဦး . . .
ကျုပ်ယောကျ်ားနာမည်ကို တော်တော်ကြိုက်တယ်နဲ့ တူတယ် . . ခိုးချလိုက်တာများ
ပုံတူ၊ မိုက်ရိုင်းလိုက်တာ . . လူကဖြင့် အသက်ကြီးပြီး အချိန်မစီးဘူး

အေး . . ငါက အသက်ကြီးပေမယ့် သေမင်း
မျက်စိလည်အောင်မလုပ်ဘူး၊ ဒီမှာကြည့် . . ဆံပင်တွေဖြူနေတာ
အဖြူအတိုင်းပဲထားတယ်၊ မင်းတို့ လို ဖြူနေတာကို မည်းအောင် ဆေးမဆိုးဘူး
ရှင်းလား

ဦးရွှင်မောင်က အနိုင်နဲ့ပိုင်းပြီး အိမ်ထဲ ဝင်ချသွားသည်။ ဒေါ်မိမိတင်ရဲ့
မျက်လုံးတွေက ကိုးဆီ ဒိုင်းခနဲရောက်လာသည်။ ဒီစက်ကွင်းက
လွတ်အောင်ရှောင်နိုင်မှ လွတ်မည်မို့ ကိုးလည်း အဖေ့နောက်ကို
အပြေးလိုက်ခဲ့ရသည်။ ဒါတောင်မှ စက်ကွင်းက မလွတ်။

သေရင် ပြိတ္တာဖြစ်မယ့်ဟာကြီး၊ အဖေလည်း ရွှင်ရွှင်၊ သမီးတွေလည်း

ရွှင်ရွှင်ပဲ . . . ဆက်ကော့လက်ကော့နဲ့ တယောက်မှအချိုး မပြေဘူး . . . ဟွန်း

ကိုးက ဒေါ်မိမိတင်ကို လျှာထုတ်ပြပြီး ပြောင်ပြသွားသည်။

အဘွားကြီးခမျာ ဆွေ ဆွေ ခုန်ပြီး ကျန်ခဲ့သည်။ အဲ့ဒီကောင်မလေးကို သူ့ သားက ပြစ်မှားချင်နေတာ သူမသိသေးလို့ . . . သိများသိလို့ ကတော့ ဇွန်းထဲ ရေငုပ်ပြီး သတ်သေမလား မဆိုနိုင်ပါ။

နေကာမျက်မှန်ကြီးတပ်ပြီး ဆိုင်ကယ်ပေါ်တက်ခွနေသော ဒေါ်အဇ္ဇလီကိုမြင်တော့ ဒေါ်မိမိတင်က သူ့ ယောက်ျားကို ခေါ်ပြသည်။

ကိုကိုရေ ကိုကို၊ လာစမ်း . . မြန်မြန်လာကြည့် . . လာဦး

ဘာ ဘာလဲကွ . . အလန့် တကြား

ဟိုမှာတွေ့ လား . . ဟိုဘက်ခြံက ဟာမကြီးလေ . . မကြီးမငယ်နဲ့ တက်ခွနေတာ . . ဒါမျိုးကျတော့ ဟိုဝှဲကြီးက မနိုင်တော့ဘူးထင်တယ်၊ အမယ်လေး . . လေး . . ညနေပဲ စောင်းနေပြီ၊ နေကာမျက်မှန်ကြီးက တပ်ရသေးတယ်၊ ပဒိုင်းသီးစားပြီး ဘဝင်ရူး ရူးသွားပြီနဲ့တူတယ်

အေးလေ . . ကိုယ့်အသက်အရွယ်မှ ကိုယ်အားမနာ၊ ဝတ်လိုက်ရင်လဲ သမီးတွေထက်ကို လန်သေးတယ်

မိန်းမအချင်းချင်း မနာလိုဝန်တိုနေတာ သိလို့ ဦးဘိုကြီးက သူ မိန်းမအကြိုက်လိုက်ပြီး ပြောပေးနေရသည်။ မိမိဆိုတဲ့ သူ့ မိန်းမက ပါးစပ်ကသာပြောနေတာ၊ နောက်နေ့ ကျ ဟိုမိန်းမဝတ်သလို လိုက်ဝတ်မှာ တစ်ရာရာနှုန်း သေချာနေပါသည်။ တွေးလို့ မှမဆုံးသေး . . .

အမယ် ဟိုမိန်းမ ဝတ်ထားတဲ့အင်္ကျီက နှစ်သောင်းကျော်တယ် ကိုကို .

. မိတွေ ခဲ့ပြီးပြီ .. ကြည့်စမ်း မိက ဝယ်ရမှာနုမြောလို့ ၊ ဒင်းက
ဝတ်တောင်ဝတ်ပြီးနေပြီ .. ကိုကို .. မိကို ဒါမျိုးအင်္ကျီ ဝယ်ပေးနော်

ဝယ်စေဗျာ .. ဝယ်စေ

ကိုးသည် မနေ့တုန်းက မြင်ခဲ့ရသော ဒေါ်မိမိတင်၏ မျက်နှာကြီးကို
ပြန်မြင်မိပြီး အသံထွက်အောင် ရယ်မိလေသည်။ ဒီမိန်းမကြီးကို
ယောက္ခမနေရာမှာထားပြီး ရီဟာဇယ် လုပ်ကြည့်ရုံနှင့်တင် လန်သည်။
အလကားနေရင်း ဂျေများနေတဲ့ အဘွားကြီး .. မေမေ့ကိုဆို အချိန်တိုင်း
လိုက်လိုက်ပြိုင်နေတာ ..

ဟဲ့ .. ကိုး၊ ဘာတွေသဘောကျနေတာတုန်း တဟီးဟီးနဲ့

လာဦး မမ၊ ပြောပြမယ် .. ဟီး .. ဟီး

သူ့ ဟာသူပြော၊ သူ့ ဟာသူရယ်နေသောကိုးကို တိုးက

ဟယ် .. ဘာမှမပြောဘဲနဲ့ ရယ်ပဲရယ်နေတယ်

ပြောမယ် .. ခဏလေး .. သူ့ ပုံကြီးကိုမြင်ပြီးရယ်ချင်လွန်းလို့

ဝအောင် ရယ်လိုက်ဦးမယ်နော် မမ

ဘာလဲ .. ဟိုဘက်က အဘွားကြီးလာ

ဟုတ်တယ်လေ .. မနေ့က ဖေဖေနဲ့ သူရန်တွေဖြစ်ကြတာ ..

အလကားပါ မမရယ် .. အားအားယားယား တော်ကီတွေပွားနေတာ ..

အဲ့လိုဘွားတော်မျိုးကို ယောက္ခမ တော်မိရင်တော့ .. }

အဟမ်း . . အဟမ်း

ဦးရွှင်မောင်၏ အဟမ်း . . အဟမ်း အချက်ပေးသံကြောင့် ကိုး၏
စကားသံ ရပ်သွားသည်။

ငါ ကြားလိုက်သလားလို့၊ ခုနက ယောက္ခမတော်နေတာ ဘယ်သူ
ကိုလဲ

ဒါလား . . ဒါက . . ဟို . . ဟိုလေ . .

အထစ်ထစ်အငေါ့ငေါ့ဖြင့် ဘာပြန်ပြောရမှန်း မသိသောကိုးက
သူမခေါင်းထဲမှာ အတွေးပေါက်သလို ပြောလိုက်လေသည်။

ဟိုဥစ္စာလေ . . ဟိုဘက်အိမ်က ခွေးမလေးကိုပြောနေတာ သူက သမီးတို့
အိမ်က ဘိုကြီးကို လာမြူဆွယ်ပြီး ဖေဖေကို ယောက္ခမတော်ချင်နေတာလို့

နေဦး . . နေဦး . . နင်တို့ ကို ငါမေးစရာရှိသေးတယ်၊ ဒီမှာကြည့်စမ်း
ဒီကောင့်ပုံ နင်တို့ အခန်းထဲကရတာ . . ဒါဘယ်သူ့ ဟာလဲ

ကိုးက ဝမ်းသာအားရ အော်ပြီးဖြေသည်။
လက်ညှိုးတစ်ချောင်းကထောင်ရသေး . .

သမီး . . ဟာ ဖေဖေ

ဦးရွှင်မောင် တော်တော်တင်းသွားသည်။ မွေးထားတာက သမီး။
အဖေရှေ့မှာ သူ့ ရည်းစားဓာတ်ပုံ မြင်ပြီး ငမ်းငမ်းတက် အဖြစ်သည်းနေတာ . .

မိကိုး . . နည်းနည်းပါးပါး အိန္ဒြိ လေး ဘာလေး ဆယ်ပါဦးဟ . . ဒီမှာ
နင့်အဖေလေ

သိတယ်လေ၊ ဖေဖေနဲ့ မေမေနဲ့ သဘောတော်ကျပြီး
စုလျားရစ်ပတ်မင်္ဂလာဆောင်ပြီး မွေးလာတဲ့ ဒုတိယသမီး

မရှည်နဲ့ ငါသိတယ်၊ ပြောစမ်း ဒီကောင့်နာမည်

Rain

ဘာ ..

ရိန်း .. လို့ ပြောတာ

အာ .. အေ .. အိုင် .. အင်နီ .. လား

ဟုတ်

ဒါဆို မောင်မိုးပေါ့ .. ဘယ်မှာနေသလည်း

ဆိုးလ် .. မှာ

အမယ် .. သမီးကောင်လေးက ဘယ်ဆိုးလို့ တုန်း။

နိုင်ငံခြားမှာနေတာပဲ .. ရပ်ကလေးကလဲ ကိုးရီးယားမင်းသားရုပ်။ မျိုးရိုးဇာတိလေး
ဘာလေး မေးကြည့်ဦးမှ ..

သူ့ မိဘတွေက ဘာအလုပ်လုပ်သလဲ၊ ဘယ်သူတွေလဲ

ဟာ .. အဖေကလည်း .. ရှုပ်ရှုပ်ယှက်ယှက်၊ သမီးစိတ်မဝင်စားပါဘူး

ဟ .. မဝင်စားလို့ ရမလားကွ၊ လူမှာအမျိုး ကြက်မှာအရိုးတဲ့ ..

မျိုးရိုးမကောင်းရင် သွားပြီပေါ့

သူ့ သမီး ပြန်ဖြေတဲ့ အဖြေကြောင့် ဦးရွှင်မောင် ဗိုက်ထဲက
ကလီစာတွေအကုန် မရိုးမရွ ဖြစ်လာရသည်။

သူ့ ရဲ့ မိဘတွေကို သမီးမှစိတ်မဝင်စားတာ .. သမီးကသူ
ကိုပဲသိတယ် .. သူ့ ကိုပဲချစ်တယ် .. သူ့ ကိုပဲစိတ်ဝင်စားတယ်

ဘေးမှာနားထောင်နေတဲ့ တိုးက အခုမှ သဘောပေါက်သလိုရှိလာသည်။
အဖေနဲ့ သမီး ပြောတော့ပြောနေတာပဲ .. ဒါပေမဲ့ လွဲတာကလွဲနေသည်။ လွဲတာမှ

နည်းနည်းမဟုတ် .. အများကြီးကို လွဲနေတာ ..

ကဲ .. ဒါဆို သူ့ ဝင်ငွေက တစ်လ ဘယ်လောက်ရှိသလဲ

အိုး .. ခန့်မှန်းလို့ တောင်မရဘူး၊ ဘီလျံနာမဟုတ်တောင်
မီလျံနာတော့ဖြစ်မှာပေါ့

အားပါး။ ကောင်ကလေးက အဲ့သလောက်တောင် ချမ်းသာတာပါလား။

သူ့ မိဘတွေကို ပြောလိုက်၊ နေ့ ကောင်းရက်သာရွေးပြီး
ငါ့ဆီမှာလာကြောင်းလမ်းလို့

ရှင် ..

ရှင် မနေနဲ့ နော် .. သမီးကညာ အခါမလင့်စေနဲ့ တဲ့ ..
မကြားဖူးဘူးလား .. အခုလိုမျိုး ကောင်းသူကောင်းသားတွေ တုန်းမှာ ဆွဲစိထားမှ
စိတ်ချရတာ

တိုးက ကျိတ်ပြီးရယ်နေသည်။ ဒေါ်ရွှေကိုးက ရယ်ချင်ပေမဲ့
အူလိပ်သွားမှာစိုးလို့ .. အောင့်ထားရသည်။ ဒေါ်အဇ္ဇလီ က
အပြင်မှပြန်ရောက်လာပြီး ဦးရွှင်မောင်လက်ထဲက ဓာတ်ပုံကိုတွေ့သွားကာ

ဟယ် Rain တော့ .. ချောလိုက်တာ ဒီပုံက အသစ်လား ..
မေမေ့ကိုပေးနော် သမီး

ဦးရွှင်မောင်က သူ့ မိန်းမကို ဘုရား ရှိုးသည်။

နေစမ်းပါဦး .. ဒါက ဘယ်လိုဖြစ်နေတာလဲ ဟမ် .. မကြီးမငယ်နဲ့
ဆိုင်ကယ်တစ်စီးနဲ့ မြို့ ပတ်တယ်၊ ဟော .. ပြန်လာတော့ သမီးဟာမှန်းမသိ
ဘာမှန်းမသိ .. မင်းဘယ်လိုမိန်းမလဲကွ

ဒေါ်အဇ္ဇလီကလည်း ပြတ်သည်။

အိုး . . ဒါလေးက သမီးဟာမဟုတ်ဘူး တော်ရေ . . ပြည်သူပိုင် . .

ပြည်သူပိုင်လေးတော့ ရှင်ကြီးက တော်တော်ဗဟုသုတနည်းတာပဲ . . အဲ့ဒါ
ကိုရီးယားက အဆိုတော်မင်းသား . . ကမ္ဘာတောင်ကျော်နေပြီ၊ အဲ့ဒါကြောင့်ပြောတာ
. . ဆေးဘူးတွေကြားမှာပဲ ခေါင်းနစ်မနေနဲ့ . . အပြင်လောကမှာ
ဘာတွေဖြစ်နေသလဲဆိုတာ လီလို့လို လေ့လာလိုက်ဦး၊ ဆိုင်ကယ်နဲ့ နေ့ တိုင်း မြို့
ပတ်ပြီးလေ့လာနေရတာ

အပြောနဲ့အဟော မကိုက်တော့ ဦးရွှင်မောင်တို့ ငြိမ်ခံလိုက်ရသည်။

ဒီမိန်းမကတော့ လစ်ရင် နှိပ်ဖို့ ပဲ ချောင်းနေတာ။
